

Transport Duitsland

We kregen een transportopdracht om materiaal naar Bergen-Belsen te brengen. De heenweg moet nogal saai geweest zijn daar kan ik mij niks meer van herinneren. We vertrokken vrijdag morgen. Nog even bij de Naafi Store wat sterke drank opgehaald en dan richting huis.

We waren in 2 groepen opgedeeld. De ene groep onder leiding van onze luit. De ander onder leiding van een vaandrig. Ik was ingedeeld bij de vaandrig. Het plan was om te stoppen bij Rosie en daar te eten. We waren daar al eerder geweest, juist van de autobahn aan de 213.

De vaandrig had nogal haast. Hij wilde om 17h thuis zijn. Wij al uitgelegd dat het niet mogelijk was. Ik was nog rustig aan het eten en hij stond al aan mijn tafel te springen dat ik op moest schieten. Ik bestelde rustig dessert en nog een koffie. Onze luit in de andere groep zat het allemaal aan te kijken en kon zijn lach niet inhouden. Na het eten vertrokken we. Ik reed als laatste. De vaandrig in een LARO met chauffeur. Hij reed voorop. Had nogal haast. En ze verdwenen snel uit zicht. Na een km of 10 was hij teruggekeerd om mij te zoeken. Hij hield mij tegen met het bevel hem te volgen. Voor mij was de snelheidslimiet 60. Geen streep sneller. Na een kwartier gereden te hebben zag ik de colonne aan de kant staan. Ik stopte. De vaandrig gaf nogmaals bevel te volgen. Ik nog een keer uitgelegd dat de snelheidslimiet 60 was. We vertrokken weer en alles herhaalde zich nogmaals. Hij had nu het idee dat als hij vooruit reed en alles aan de grens regelde dat we niet hoefden te stoppen.

Dat laatste had ik goed gehoord. Ze vertrokken weer met veel haast. Ik bleef met een gestadig tempo van 60 rijden. Het was vrijdagmiddag en best wel wat verkeer op de weg. Ik haalde de rest in die op de parkeerplaats voor de grens stonden incl de vaandrig. Ik kon de parking niet meer opdraaien en reed door. Een douanier had juist een VW kever doen stoppen. Hij kon nog net aan de kant springen met een nieuwe vouw in zijn broek. Hij slaagde er ook in om de rest tegen te houden en stelde één van mijn collega's de vraag wat en wie dat was die daar juist voorbij denderde.

Ik stopte op de eerste parking over de grens. Daar werd ik weer bij de rest van de colonne gevoegd. We moesten nog wel even overleggen waar we heen zouden rijden. Hij had nog altijd haast. Wij uitgelegd dat we niet onder een bepaald viaduct door konden. Te hoog. We zouden een omweg moeten maken. Een beetje tijd rekken dus. Zo'n transport was voor ons een extra onkostenvergoeding van 130 gulden per dag.

We zijn uiteindelijk ruim over tijd terug gereden via Grave naar Keizersveer. Denk dat we daar om een uur of 8-9 in de avond aan kwamen. Het alles is zonder gevolgen gebleven.

Jack